

הגיגי מלחמה | נכתב ע"י אומרי חי בן משה הי"ד

בימים האחרונים יוצא לי לא מעט להיתקל בכל מיני אנשים נהדרים וטובים שמאוד מתוסכלים מהמצב הנוכחי במדינת ישראל.

לא מצליחים לראות את ההכרעה הברורה מול החמאס, חוששים מהיום שבו נסראללה יחליט לשתק את המרכז, תוהים לעצמם כיצד מנהיגי הממשלה ינצחו את המערכה כאשר בכל יום שומעים על עוד ריב בתוך הקואליציה, והשאלה המפחידה ביותר אולי אנו לא חזקים כאלה כמו שחשבנו וכמו שסיפרו לנו כל השנים?

אין ספק שבכל אחת מן השאלות הללו יש נקודת אמת, אין ספק שנידרש לתת תשובות רציניות להמון מחדלים שהתרחשו שגרמו ל 7/10 להיות אולי האירוע הכי טראומתי מאז הקמת מדינת ישראל, אין ספק שהיינו רוצים אחרת. אך אני מציע לנו לסגל מבט רחב יותר על המציאות המתרחשת לנגד עינינו.

מבט אמוני, ריאלי ואופטימי.

בשנת 722 לפנה"ס מתרחש אחד מן האירועים המצערים בתולדות עם ישראל והוא חורבן מלכות ישראל ע"י שלמנאסר מלך אשור, אירוע שהוביל בן השאר לגלות 10 השבטים, המשמעות היא תהליך איטי שבו רובו של עם ישראל הולך ומתערה בין אומות העולם עד היעלמותו.

בשנת 586 לפנה"ס מתרחש **חורבן הבית הראשון** המשמעות היא שמדינת היהודים הראשונה בא"י נחרבת לחלוטין ע"י מלכות בבל.

בשנת 70 לספירה טיטוס המלך הרומי מצליח סוף סוף לדכא את המרד הגדול **ולהחריב את בית המקדש השני**, סימן לאובדן הריבונות היהודית בא"י בפעם השניה.

בשנת 135 לספירה כשלוננו הנחרץ של מרד בר כוכבא מביא **לחיסולו המוחלט של הישוב היהודי בא"י** מלבד הגליל. אחד מהאסונות הדמוגרפיים הקשים של העם היהודי (כמעט כמו השואה).

בשנת 1096 החלו מסעות הצלב של הנוצרים לשמע קולו של אורבן השני וביצעו **טבח המוני ביהודים**, אחד מהידועים שבהם זה טבח קהילות שו"ם.

בשנת 1290 התרחש **טבח ביהודי יורק** ע"י נוצרים באנגליה וגירוש יהודי אנגליה.

1492 הייתה שנה שבה קולומבוס גילה את אמריקה אך גם תחילתו של המהפך היהודי שמצוין ע"י **גירוש יהודי ספרד**.

בשנת 1648 או פרעות ת"ח ות"ט היו **רצח המוני של יהודים ע"י הקוזאקים**.

בשנת 1882 אירעו אירועי סופות בנגב שהיו טבח ביהודי רוסיה וכך קרה גם ב1903 **בפרעות קייסלב**.

בשנת 1939 החלה **השואה** הנוראה.

בשנת 1948 **הקמנו** סופסוף מדינה לעם היהודי אך שכנינו לא התחברו לקונספט והחליטו שהארץ הזו שייכת להם ופתחו עלינו מלחמה שנמשכת עד עצם היום הזה.

למה עשינו את כל הסקירה ההיסטורית המתישה הזו ?

משום שהיא טומנת בחובה נקודה **חשובה מאוד להבנה**.

לא מצאנו עוד עם בהיסטוריה האנושית שחוזה כל כך הרבה סבל וניסיונות השמדה ללא סיבה קונקרטית של ריב על משאבים מדינתיים כגון: קרקע, כסף, משאבי טבע וכו', ולא רק שהעם הזה חווה את כל הצרות האלו, אלא הוא הצליח

נכתב ע"י אומרי חי בן משה הי"ד

לשמור על זהותו הייחודית והלאומית חרף תנאים שאין להם אח ורע בהיסטוריה האנושית, כלומר ללא חבל ארץ, ללא תרבות ושפה משותפות !

אם נחפש עם כזה הרי שלא נמצא.

יתרה מכך, **העם הזה מצטיין** בשלוש קטגוריות שמגדירות את **ייחודיותו האוניברסלית**:

- **קיום** - העם הזה נצחי (לא הוכח אחרת).
- **כישרון** - העם הזה ניחן בשלל כישרונות מכל תחומי המציאות שהשפיעו על כלל האנושות (איינשטיין- פיזיקה, פרויד - פסיכולוגיה, אופנהיימר - כימיה וכו')
- **השפעה** - האנושות מונה כ-8 מיליארד אנשים, מתוכם 4.3 מיליארד הן מאמיני הנצרות והאיסלאם שהן דתות שיצאו מתוך היהדות (לא הזכרנו את דתות המזרח הרחוק שהן מונות עוד כ- 1.7 מיליארד ויש הגורסים כי גם הן הושפעו רבות מן היהדות).

ניתן להבין שיש פה תופעה ייחודית באנושות, הניסיון להשמידנו בכל דור ודור הוא לא פרי של חיכוכים בין מדינות כמו שסוברים במדע המדינה, אלא אירוע פנימי ועמוק שמבטא את שורש ייחודנו כעם ישראל, מי אנחנו ומה חיינו.

הייחודיות שלנו היא בשאיפה הפנימית שלנו לתקן את העולם כולו.

הקב"ה מתגלה לאברהם, העברי הראשון ומעניק לו משימה - להקים אומה שתחיה בא"י, כלומר להקים מדינה שתהיה חברת מופת לאנושות כולה.

ישנה ברית שכרת רבש"ע עם האבות, קשר בלתי יינתק בין בורא העולם לאומה הישראלית.

זו הייחודיות שלנו שגורמת לנו להיות שונים ועל כן להיות נרדפים בכל דור !

זוהי שליחות גדולה מאין כמותה, היא דורשת הרבה מאמץ והקרבה אך היא זו שגם מזכה אותנו בחיי נצח, מי שמוכן להקריב את חייו מתוך אהבה לחיים עצמם הוא הוא שייך אל הנצח, אל מה שמעבר למוגבל.

בפרשות אלה אנו זוכים לראות את יציאת מצרים, ישנו דבר תמוה, מתואר בפרשות כיצד בני ישראל יוצאים ממצרים בלשון עבר אך פתאום נאמר בלשון הווה - "ובני ישראל יוצאים ביד רמה" ?

מדוע שינוי הלשון הזה ? וכי התורה אינה מדייקת ?

ישנו יסוד חשוב, "בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו יצא ממצרים", יציאת מצרים אינה אירוע היסטורי פרטי חד פעמי אלא תהליך מתמשך של האומה הישראלית, אנחנו תמיד יוצאים מהמצרים שכובלים אותנו אל מוגבלויות העולם, כל פעם המיצרים באים בדמות שונה ותפקידנו להשתחרר מהם.

כיום, אנו עדים לאחד מן האירועים ההיסטוריים והמשמעותיים של עם ישראל, מיגור הרשע המוסלמי מהעולם.

לא רצינו במלחמה הנוראה הזו, אך היא נכפתה עלינו ומשקרה כך קמנו כארי שואג והסתערנו.

"מי יטיל כסותו בין ארי ולביאה בשעה שנזקקין זה לזו" כך אומר בלעם הרשע, והוא מדבר על החיבור בין ישראל לרבש"ע, כך האויב פעל, בשעת החיבור, בשמחת תורה, כאשר התאחדנו עם רבש"ע - האויב נכנס בינינו והטיל את זוהמתו ורשותו, אך אנו קמנו והנחתנו ועדיין מנחיתים את נחת זרוענו.

בירושלמי בברכות מובא הדימוי לגאולתן של ישראל, קמעא קמעא, זהו תהליך ארוך, הוא אינו קורה בבום, שלום לא קורה עכשיו, חטופים לא משתחררים עכשיו, ישנם תהליכי עומק שעומדים בבסיס המציאות שמשנים אותה מן הקצה אל הקצה ואנו נדרשים לאורך רוח ולסבלנות. להכיר טוב את עצמנו, ללמוד מי אנו, מה תפקידנו, מה באנו לומר לעולם.

נכתב ע"י אומר' ח' כן נאשה ה"א

אומר הנביא ישעיהו: "עם זו יצרתי לי תהילתי יספרו", תפקידנו הוא לספר את תהילתו של ה' בעולם, כלומר לברר מהו הטוב האמיתי בעולם ולפרסמו ע"י חברה מתוקנת שתהווה חברת מופת לאנושות, למה?

"ונברכו בך כל משפחות האדמה" - כדי שנביא ברכה לכל יושבי תבל ולכל הקוסמוס כולו.

לא מאהבת המלחמה אנו יוצאים להילחם כי אם מאהבת השלום, חזונו האמיתי הוא "וכיתתו חרבותם לאיתים וחניתותיהם למזמרות לא יישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה" - שלום אוניברסלי אמיתי. משנבין זאת נוכל להיות יותר שלמים ורלוונטיים בתקופה המורכבת הזו.

לא משנה אם אנו בחזית או בעורף, המלחמה פה היא על התודעה, על ההבנה מהו תפקידנו. לאויב זה מאוד ברור, הוא יוצא להילחם בשם אללה, הוא מאוד אידאליסט, הוא מת בשם הקריאה הדתית שלו לג'יהאד ולהיות שהיד.

כדאי שנזכיר לו מי האומה הנצחית באמת, למי באמת הארץ הזו שייכת. אנו לא שייכים אל קידוש המוות כמותם.

אנו שייכים אל קידוש החיים, בסוף השבוע יהיה ט"ו בשבט זוהי מגמתנו האמיתית - הפרחת השממה. "כשארץ ישראל נותנת פירותיה בעין יפה אין לך קץ מגולה מזה".

אמונה בעת הזו ובאופן כללי היא אינה פסיבית, נכון שמצד אחד "ה' יילחם לכם ואתם תחרישון", אך ישנה עוד בחינה והיא "מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו" - כאשר משה מתפלל לרבש"ע בזמן קריעת ים סוף הקב"ה אומר לו מה אתה מתפלל עכשיו? תן פקודה לעם ישראל ותתחילו לנוע!

כלומר עלינו להיות אקטיביים, מלאי עשייה, אמונה פעלתנית שמשלימה את התפילות והתחנונים לרבש"ע, אנחנו פועלים עם א-ל.

איך מתרגמים את זה לפרקטיקה עכשיו?

כל אחד צריך לתרום את חלקו במלחמה הזו, ע"י מעשים פשוטים כגון: עשיית חסד, עין טובה על הזולת, הגברת האחדות ופשוט לקום ליום מלא בעשייה מתוך חיוך גדול, זהו הניצחון האמיתי על אויבנו.

"נצח ישראל לא ישקר ולא יינחם כי לא אדם הוא להינחם".

נכתב ע"י אומר' ח' כן משה ה"א